

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי : שאול	שם משפחה: משה
----------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית MOSHE	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: משה
תאריך לידה: 1932	בלועזית SHAOL	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: שאול
מין: ז / נ	בלועזית IASI	מקום לידה (ישוב, מחוז): יאסי
ארץ לידה: רומניה	שם פרטי ושם נעורים של האם: אדלה משה	
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: רומניה	בלועזית IASI	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: יאסי
חבר בארגון או בתנועה: גורדניה ארגון לבני נוער	מקצוע לפני המלחמה: מכונאי	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: יסודי ותיכון
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
יאסי		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי? ביאסי היה עוצר, היו רק שעות מסוימות שרק בהן ניתן היה לצאת –שעתיים ביום		
תאריך השחרור:	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים): תאודור הרצל	שנת עליה: 1962	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

<p align="center">אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון</p>
<p>אני זוכר ילדות קשה, היינו גרים ליד ביובים והיו יריות במקומות סמוכים. התושבים המקומיים היו קוראים לנו בשמות גנאי והם נהגו להרביץ לנו. היה מאד קשה לנהל חיים תקינים. את אבי לקחו למחנה עבודה במקום שנקרא 'הלומיצה' ואת אחי האמצעי לקחו למחנה עבודה ועד השחרור לא ראיתי אותם.</p>
<p align="center">נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחותרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):</p>
<p>הייתי צריך לעזור בפרנסת המשפחה, אימא ושלוש אחיות, בעיר הייתה יחידת גרמנים שתפקידה לתחזק את החזית, אני וחברי עבדנו אצלם בתמורה קבלנו את שאריות האוכל ומזה חיינו. עבדתי שם 4 שנים הייתי בן 16.</p> <p>המשפחות חיו בפחד כינינו למוות חלק מבני המשפחות האחרים נלקחו מרומניה אל מחנות העבודה במדינות אחרות, אבא שלי היה בקרונות המוות, הוא נלקח למוות אך הצליח להינצל ואז הוחזר למחנות העבודה, אמי ואחיותי נשאר יחד ולא הופרדו.</p>
<p align="center">אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):</p>
<p>המלחמה נגמרה וכל אחד החל לשקם את משפחתו, לקח זמן עד שהתחלתי לעבוד, אחרי השחרור הקומוניסטים שלטו ברומניה בראשות צאושסקו, בשנת 1958 הגשתי בקשה לעלייה ארצה, ובקשתי נדחתה לא הייתה עבודה לא רצו להעסיק יהודים, אני אשתי ובתי הצלחנו לקבל אישור עלייה ב1962, אמי אבי ואחי ואחיותי רק לאחר מספר שנים.</p>
<p align="center">נא ספרי/י על חיך בארץ</p> <p>(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):</p>
<p>ב1970 עולים ארצה בני משפחתי האחרים, הגענו על האונייה תאודור הרצל למגדל העמק, שמחנו לעלות אך לא הייתה לי עבודה, מצבנו הכלכלי היה קשה חפשנו עבודה. מצאתי עבודה כמכונאי רכב, ומצאתי עבודה בחיפה. קבלנו סכום כסף התחלתי ומזה התחלנו לבסס את חיינו.</p>
<p align="right">ראיון: דביר רהק , מגדל העמק, מרץ 2014</p>